

Felfüggesztett normalitás

2019 április 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az ellenzék egy része napok óta azon kajánkodik, hogy a Fidesz felfüggeszti a tagságát az Európai Néppártban. Ezt pedig irracionális módon egyfajta belső kis győzelemként élik meg. Hiszen minden, ami feltételezésük szerint az Orbán-kormánynak rossz, az egy kicsit őket igazolja, tehát jó. Ez a sötét és perverz észjárás pedig lassan az élet szinte minden területére áttérjedve burjánzik és kapcsolódási pontokat keres.

2-0 a becstelenség javára

A magyar labdarúgó-válogatott múlt hét csütörtökön 2-0-ra kikapott Szlovákia vendégeként a Nagyszombatban rendezett Európa-bajnoki selejtezőmérkőzésen. És mivel most a felfüggesztést a lehető legtöbb vonatkozásban igyekeznek felhasználni, hamar elárasztották az internetet az olyan humorosnak szánt szövegek, mint hogy „a szlovákok nem vertek meg minket, mi döntöttünk úgy, hogy kikapunk tőlük”.

A sötét logika abban áll, hogy ha Orbán Viktor szereti a focit és kikap a magyar válogatott, az rossz Orbán Viktornak, tehát szükségszerűen jó. Ezt pedig már csak össze kell kapcsolni a felfüggesztéssel, és máris kész dupla élvezet, a dupla önigazolás.

Joggal vetődhet fel a gondolat: igencsak kétségbeesettnek kell lenni ahhoz, hogy egyesek egy elvesztett focimeccsből is képesek legyenek politika önigazolást kovácsolni, de sajnos ez még csak a jéghegy csúcsa. Ezernyi példát lehetne még felhozni, amik egy irányba mutatva világosan jelzik, hogy az úgynevezett orbanofóbia mára társadalmunk egyik legsúlyosabb, lelki defektusává vált.

Hont-talanság

Ugyanezen a vonalon maradván, a közelmúltban Trianon kérdése is terítékre került. A magyarellenes kirohanásokban Tóta W. Árpáddal fej-fej mellett verseng? Hont András most ugyan csak egy orrhosszal, de legyőzte riválisát, és magáénak tudhatja az idei év egyik legvisszataszítóbb nemzetellenes megnyilvánulását. Ugyanis az egyik új [Facebook-posztjában](#), meglovagolva még egy kicsit a Fidesz és a Néppárt közti konfliktust (amelynek gyökerei jóval mélyebbre nyúlnak), megpróbálta kigúnyolni az egyik legnagyobb történelmi tragédiánkat.

Az elmélkedést azzal kezdi, hogy „1920. június 4-én, a versaillesi Nagy Trianon-kastélyban a magyar delegáció hatalmas sikert ért el. A győztes világháborút követően – amelynek végeztével Magyarország önkéntesen felfüggesztette tagságát a Monarchiában”... Végül a cinizmus húrjait a végletekig feszítve azzal zár, hogy „a döntés eredményeként jelentősen megnőtt Magyarország súlya Magyarországon belül”.

Több millió magyar megsértése, úgy látszik, nem nagy ár Hont András számára azért, hogy szórakoztathassa pár ezres rajongótáborát. Ezzel is tovább mérgezve a közéletet és szélesítve azt az árkot, ami már így is olyan mély, hogy azok, akik a rendszerváltás után születettek, már el sem tudják képzelni, hogy volt valaha alja.

A magyar társadalom polarizáltságának megvannak a maga több évszázados hagyományai. A kuruc-labanc szembenállástól kezdve, a vidéki-urbánus ellentétén át, egészen a ma ismert jobb- és baloldaliságig. De azért voltak bizonyos kulturális minimumok, amikhez mind a két oldal tartotta magát.

Napjainkban ezen több évszázados konszenzusokat sorra felmondják. Ugyanis korunk árokásói, nem törődve sem múlttal, sem jövővel, facebookos like-okat – mint hamis gyöngyöket – kergetve rúgnak bele mindenbe és mindenkibe, a pillanatnyi népszerűségért. Az akcióikat kíséri, vitriolos, győlölettel teli kommentekből pedig önigazolást nyernek. Ezek az ámokfutások viszont a pirruszi győzelem iskolapéldái, ugyanis Müller Péter szavaival élve „mások győlöletében testvérek leszünk, de ha összetörik az ellenségképünk, azonnal egymás torkának ugrunk”.

Szurkolói mentalitás

Elnézve például Tordai Bence és Jakab Péter ámokfutását, valamint azon politikai akciók sorát, melyeket az ellenzék tavaly április óta folyamatosan produkál, kijelenthetjük, hogy a normális politikai párbeszéd és gondolkodás ideje lejárt. Remélhetőleg a folyamat valamilyen formában visszafordítható, mert ha ez így megy tovább, a politikai kultúra helyét végérvényesen át fogja venni a szurkolói mentalitás. Melynek ismérvei a sportszerűség, a kultúra és a tisztelet teljes hiánya, valamint a másik oldal teljesítményének totális tagadása. Ez az a célcsoport, melynek kegyeiért Hont András és társai már jó ideje versengenek.

A fent említett írás, a vállalhatatlan politikai akciók és az egyre inkább eldurvuló parlamenti felszólalások is mind nekik szólnak. Ezen mentalitás hívei pedig úgy érzik, hogy az egyetlen dolog, ami megválthatja őket, a másik politikai csapat bukása. Szinte már vallásos áhítattal várva a másik oldal bukását zuhannak vissza a törzsi világba.

Mezőhegyi Gyula - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló